

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 923/2023
16.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., Општина Трговиште, коју заступа пуномоћник Марија Александров, адвокат из ..., против ЈП „Трговиште ин“ из Трговишта, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 836/2022 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној 16.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 836/2022 од 14.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 836/2022 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 205/19 од 21.09.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да јој на име накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада за период април 2016. године до априла 2019. године исплати износе ближе наведене у овом делу изреке пресуде, са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног потраживања до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 63.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 836/2022 од 14.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену ревизију је благовремено изјавила тужилца, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој расправља као о посебној ревизији (члан 404. ЗПП).

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и

против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде за трошкове превоза за долазак и одлазак са рада. Одлуке нижестепених судова нису у супротности са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветном захтеву тужиле, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, с обзиром да је по разумној оцени такав захтев неоснован, јер је утврђено да тужилца не живи на адреси наведеној у тужби, у селу ..., које је навела у захтеву, већ у стану у згради у Трговишту, стотинак метара од места рада, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. истог Закона.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 10.04.2019. године, а вредност предмета спора је 152.820,80 динара.

Имајући у виду одредбу члана 403. став 3. ЗПП, те да вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то у конкретном случају ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**